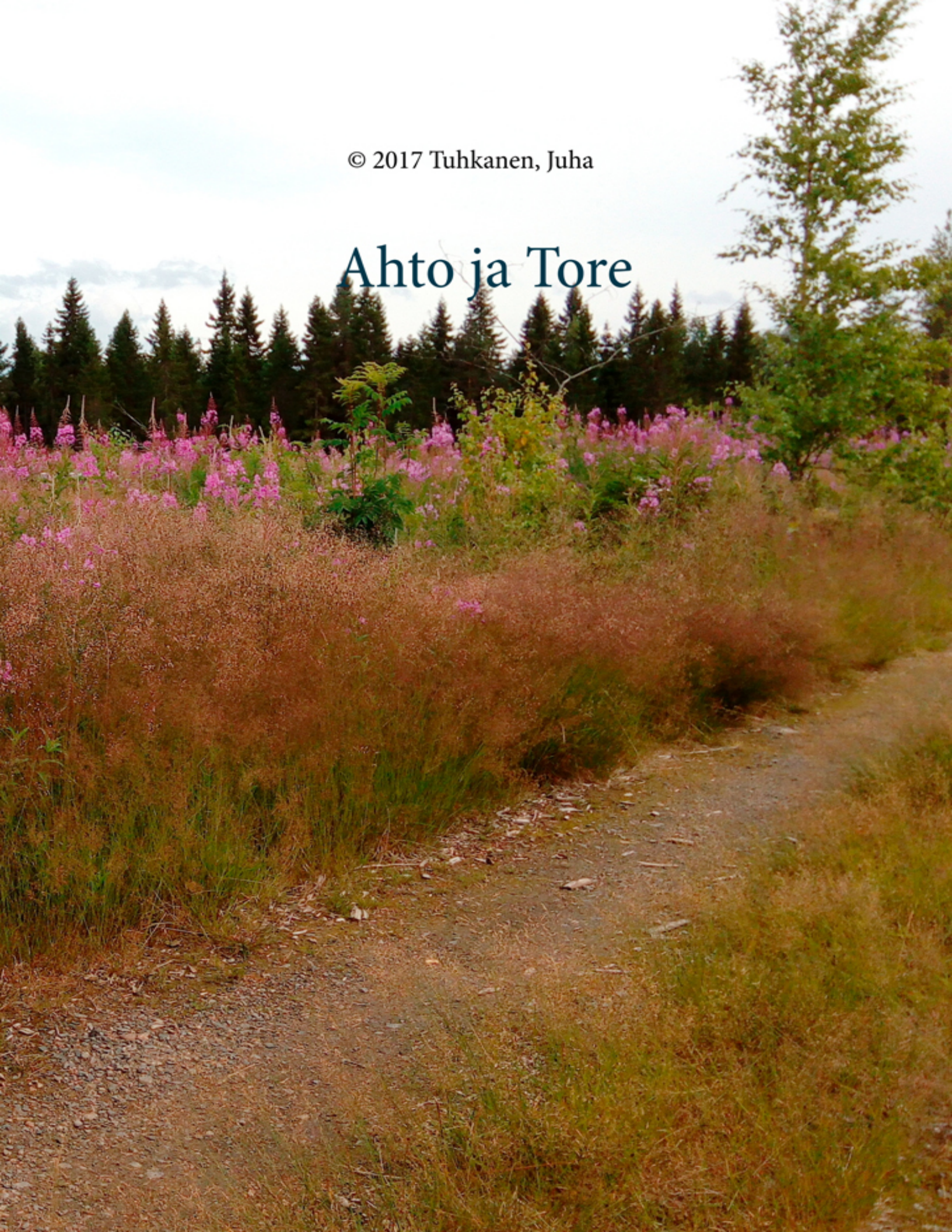

© 2017 Tuhkanen, Juha

Ahto ja Tore

Kirja kertoo kahden eläkeläis- miesten Ahton ja Toren elämän eri vaiheista, arjesta, lomasta, matkailusta, kalastuksesta, hauskanpidosta, he käyvät Riipijärvellä, Sallassa, Siilinjärvellä, käyvät ravintoloissa viettämässä iltaa, tapailevat naisia, otetaan juomaa, käyvät Etelä-suomessa, Tallinnassa, ilman kummelluksia selvitä, huumoria että leukailua ei ole unohdettu 😊

Toinen kirjoittamani kirja.

Kirjan henkilöt ovat keksittyjä.

Hyviä lukuhetkiä kirjan parissa 😊

Sisällys

Toinen kirjani

Henkilöt

Ahto ja Tore

Ahtolla

Riipin kartta

Lomareissun suunnittelua

Matkaan

Matka puolessa

Mökillä

Riipijärven kartta

Saunaan

Mökin piirustus

Uusi päivä mökillä

Aamukahvilla

Kalaan

Kartta miesten matkasta

Rantaan suojaan

Myrsky

Matka mökille

Miesten reitti mökille

Mökillä viimein

Vieraita

Aamu mökillä

Reitti mökille ja autolle

Matka mökiltä autolle

Aamulla kello 7:04

Sauna

Seuraavana päivänä

Pulju, Kittilän kartta

Matkaan

Ravintolassa

Sairaalaan

Tore Ravintolassa

Ahto sairaalassa

Sodankylään

Rovaniemi

Ahto leikkaukseen

Aamu hotellissa

Ahtoa katsomaan

Rovaniemi-Pulju

Pulju

Aamulla

Kartta

Matkaan Palojoensuuun

Kilpisjärven kartta

Kilpisjärvelle

Saana

Takaisin majapaikalle

Aamu kuusen alla

Ahto mökillä

Toren tulo mökile

Aamu Kilpisjärvellä

Kohti Oulua

Ahton kotona

Kalaan

Aamulla

Siilinjärven mökin kartta

Mökin pohjapiirustus

Perillä

Saunaan

Ravintolaan

Mökillä

Aamulla mökillä

Tuulo Kommi

Perjantai

Viikonloppu

Kahvipannu

Maanantai

Etelä-Suomeen

Illanviettoon

Aamu

Helsinkiin

Tallinnaan

Laivalla

Talinnassa

Helsinkiin

Hotellissa

Aamu

Kohti pohjoista

lisäalnessa

Pää henkilöt: Ahto ja Tore

Naiset: Iiris ja Heini

Ahto ja Tore

Ahto ja Tore ovat kavereita jo lapsuudesta asti, he ovat kiertäneet monet paikat, käyneet miltei samat koulut. He ovat vilkkaita kumpikin, huumorintajuisia, kovaa työtä tehneitä, elämää nähneitä, on ollut helppoja aikoja ja myös niitä vaikeita ja raskaita aikoja, naimisissa olleet ja eronneet, lapsia kummallakin, he ovat samanikäisiä, Ahto on syntynyt 14.4.1957, Tore 18.7.1957 ja täyttävät pian sen odotetun kuusikymmentä, minkä odotetun? no sen että Ahto pääsi eläkkeelle.

Niinpä he ovat suunnitelleet että lähtisivät kaupungista ja tästä hälinästä ja stressaavasta menosta johonkin, vaikka maaseudulle keskelle kaunista Suomea, siellä olisi vain peltoa, metsää, järviä, rauhaa, hiljaisuutta, lintujen laulua, luonnon äänet ympärillä, ei muuta.

Pojat suunnittelivat matkaa, karttaa pyöriteltiin ilta ja toinenkin, siinä kului viiniä ja olutta suunnittelun lomassa.

Niin, voisivathan he mennä korkeammalle, vaikka ihan Lappiin asti, Suomea kyllä riittäisi heille, kunhan saisivat olla jossakin rauhassa, lepuuttamassa hermojaan, nyt kun kummallakaan ei ole kiirettä, eläkkeellä kun ovat.

Kolmas ilta meni suunnittelun merkeissä eikä siitä selvitty vieläkään että mihin mennään, miehiä väsytti jo kovin, he lopettivat ja Ahto lähti kotiin, sovittiin että Tore tulee aamulla Ahton luokse ja jatketaan suunnittelua.

Ahtolla

Ahto heräsi aikaisin kuten aina, kello näytti aikaa 6:03, nousi sängystään venytelleen, kävi vesassa toimittamassa aamuhommat, meni keittiöön ja laittoi kahvinkeittimeen jauhot ja vedet, kohta alkoi kuulua rohinaa ja sihinää keittimestä, otti jääkaapista pullapitkon ja leikkasi sitä muutamat siivut lautaselle.

Sitten Ahto lähti hakemaan päivän postin, tai pikemminkin sanomalehden postilaatikosta, tutkaili siinä aikansa taivaalle ja tuli siihen tulokseen että voipa se sataa tänään, siitä hän lähti kävelemään kohti rappusia, samaan aikaan naapuri tuli aamulenkiltään ja huomasi Ahton.

- Huomenta Ahto, huuteli naapurin isäntä.

- Huomenta vaan Elias, he eivät sen enempää jutelleet vaan menivät omiin hommiinsa, Ahto alkoi lukea lehteä ja samalla kahvinkeitin kohisi viimeisiä vesiä pannuun, hän haki kupposen kuumaa, jatkoi lukemistaan kunnes huomasi ikkunasta tutun hahmon tulevan pihaan, se oli tietenkin hänen paras kamunsa eli Tore, kohta kuului eteisestä askelien äänet kun hän otti saappaat pois jalastaan ähkien ja Tore asteli keittiöön ja nuuski liioitellusti ilmaa.

- Huomenta Ahto, täällä tuoksuupi jo hyvät kaffet, saisikohan vieras kupposen kuumaa?

- Huomenta Tore, sinäkin olet pääsyt näköjäänsä ylös, tuota tuota, niin, sinähän et nuku tavallisesti pitkään?

- Kyllä kyllä, mitä, hä, minä en tokikaan nuku pitkään kun on matkakuumetta ilmassa.

- Juu, näin on, ota kuppi ja kaada kaffet kiireemmäksi ajaksi.

Tore haki ja kaatoi kahvi mukin täyteen ja kolisteli liikaa.

- Hyss nyt, mutisi Ahto.

- Kyllä kyllä, sanoi Tore ja jäi tiskipöydän viereen nojamaan, katsoi välillä kännykkäänsä, siellä ei ollut mitään tutkittavaa, sitten hän tuli sitten hetken päästä varoen Ahtoa vastapäätä istumaan pöydän ääreen. Tore laski mukin pöydälle, alkoi juoda höyryävää kahviaan, otti pullaa ja seurasi kun kaverinsa hän luki lehteään. Välillä katseli ulos, koitti olla hiljaa, hän tiesi ettei Ahtoa saisi häiritä, kun hänellä oli huono tuo keskittyminen, silloin piti olla mahdollisimman hiljaa, kun esim. hän luki jotain. Hän ryysti mustaa kahvia äänekkäästi ja kopautti mukin pöytään liian äänekkäästi ja sai osakseen mulkaisun. Tore alkoi kääriä sätkää mutta tajusi että on viisainta mennä ulos käärimään, niin hän lähti, meni eteiseen ja istui puulaatikon päälle ja kääri siinä sätkän, syytti sen ja laittoi oven auki, hän ei mennyt ulos kun siellä satoi ja aika ravakasti.

Ahto ajatteli jälleen matkaansa ja kaivoi kartan esiin, levitti sen lattialle ja katseli sitä aikansa kun eteisestä kuului askeleita ja Tore tuli ovelle.

- Tulehan vaan sieltä pirttiin, kun olet saanut kaiketi jo kessuteltua.

- Kyllä joo, kohta olen, vastasi Tore, ja samalla Ahto meni takaisin keittiöön. Tore sai sätkän poltettua ja tumppassi sen lasipurkkiin ja käänsi kanne kiinni ja meni keittiöön ja Ahto siellä tutkiskeli jo omaa karttaansa ja joi kahviaan, pullan palanen oli pöydällä, hän nappasi sitä väliin palasen, ryysti kahviaan ja massutteli pullaa, Tore meni Ahton viereen lattialle ja näki mitä kohtaa Ahto näytti sormellaan.

- Tuota tuota joo, miten on, mentäisiköhän me vaikkapa tuonne?

- Tore koitti katsoa karttaa, näki pienen kylän, kysyi sitten.

- Niin, mikä paikka se mahtaapi sitten olla?

- Riipi, lähellä Sodankylää, siellä on kaverillani mökki ja kalaisa järvi vieressä, jotta lähetääkö met sinne vai sitten jonekin muualle?

- Kyllä kyllä, mutta onkohan tuo minkäänlainen, siis se mökki?

- Ihan hyvä se on, hyvä sauna, venehhi löytyy myös, olinhan siellä vuosi sitten, varmaan muistat sen, sinä et soilloin lähtenyt mukaan.

- Kyllä kyllä, vastasi Tore ja mietiskeli.

- Ei sinne ole kuin noin kolmen tunnin ajomatka, niin muistelin.

- En minä sitä, mennään vaan.

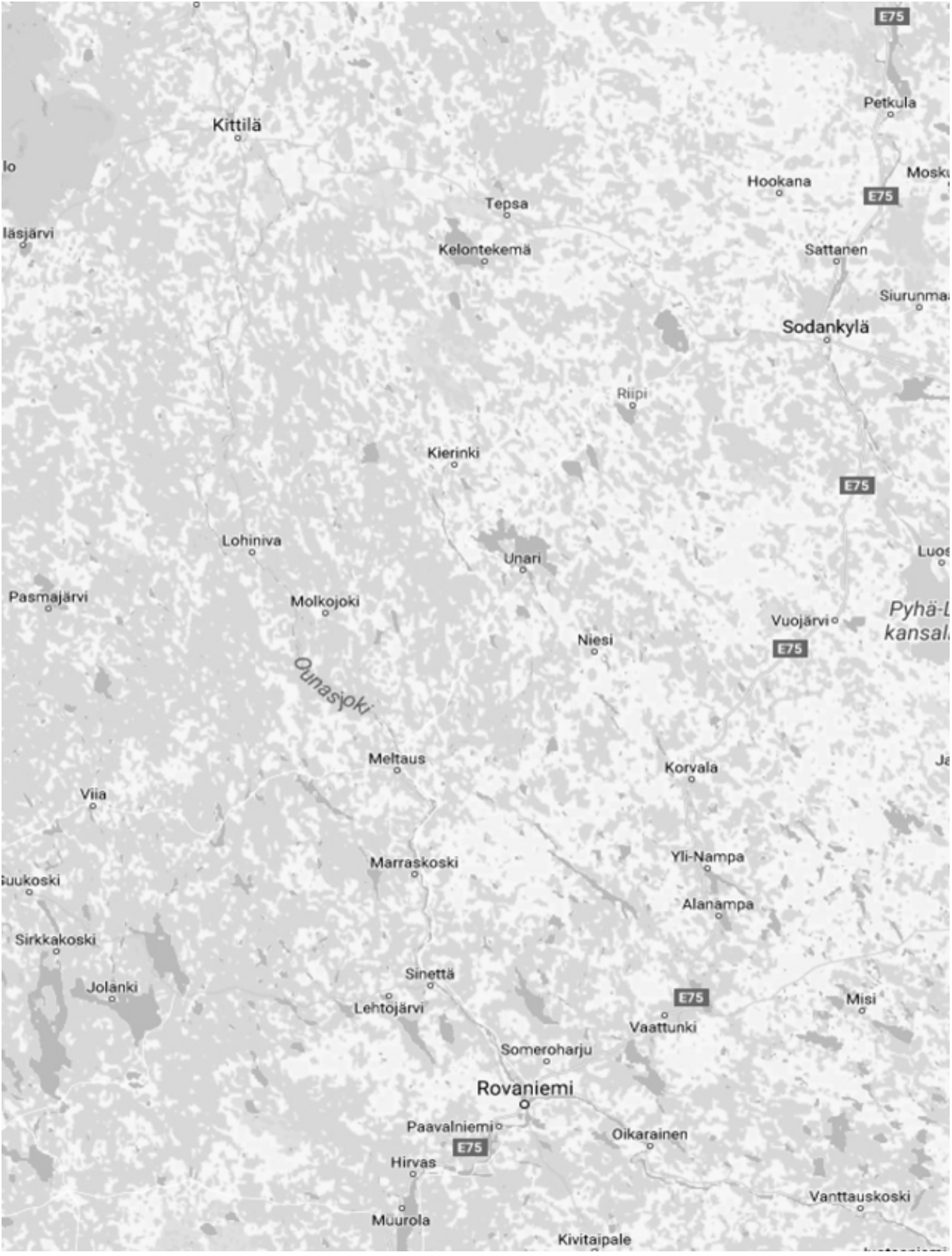
- Näin teemme.

- Tore haki lisää kahvia ja Ahto tutkaili mistä olisi suorinta ajaa, hän mittaili ja suunnitteli, Tore tuli viereen tutkimaan karttaa.

- Joo, sinne menemme, sanoi Ahto.

- Mennään mennään, vastasi Tore.

Riipin kartta

Loma reissun suunnittelua

- Vai että Riipi, toivotaan ettei meitä ala siellä kovin riipimään, heh hee, vastasi Tore ja hihitteli.

- Toivottavasti ei, minun pitää soittaa hänelle että voiko sinne etes mennä, hänellä on mökki tuossa Riipijärvellä, onhan sinne muutaman tunnin ajo mutta eihän meillä ole kiirettä kun tunnit juoksee heh, sanoi Ahto ja kaivoi sitten kännykän taskustaan ja nosti sormen että ollaan hiljaa ja etsi sieltä kaverinsa numeron ja kohta alkoi puhelin hälyttämään toisessa päässä.

- Tere tere, mistä tiesit että olen täällä kun soitit, hää hää, vastasi Homs.

- Tuota, tiesin että siellä maleksit, heh.

- No mitä äijä?

- Tuota tuota, sullahan on se mökki siellä Riipijärvellä? kävin siellä vuosi sitten.

- Tottahan toki, miten niin?

- Tuota, ajattelin että mentäisiin sinne Toren kanssa vähän rauhoittumaan, kalastelmaan, saunomaan, onkohan se miten vapaa?

- Jaaha, ootas vähän, katon onko siellä ketään, merkkään tähän vihkoon ne, sieltä kuului rapinaa kunnes vastattiin puolen minuutin päästä.

- Joo, eipä siellä ketään ole, voitta mennä.

- Tattis, me lähemme ajelemaan varmaankin luultavammin jo huomenissa.

- Passaa se vaan, tehkää puita, saunokaa ja ryypätkää, hää hää perkele.

- Tuota, joo, kyllä me vähän taidetaan saunoa ja ottaa miestä väkevämätä.

- Asia selvä, menkää vaan, sinne ei tule ketään vähään aikaan, olkaa rauhassa, pitäkää housut jalassa ja yläkerran

herra mielessä, jähä hääh juu.

- Niin vaan, vastasi Ahto.
- Palataan, koittakaa olla ihmisiksi ja älkää tolskatto kivin naisten ja sen viinan kanssa, vastasi Homs.
- Koitetaan joo ja ilmoitetaan sinulle sitten kun me olemme perillä.
- Tattis ja son moros, puhelu loppui siihen.
- No niin, se on sitten varattu meitille, nyt sitten vaan pakkaamaan, mene sinä omiin pakkaushommiin ja minä omiin, sanoi Ahto Torelle.
- Asia selvä possi, tulen aamulla sinua hakemaan.
- Tuota, joo, teemme näin.
- Sopiiko jotain kello 7?
- Kyllä käy, Tore lähti ja kaverukset alkoivat pakkailla omia kampeitaan, päivä oli jo pitkällä kun hommat oli hoidettu, kumpikin meni aikaisin nukkumaan, aamulla sitten reissuun ja kohti Riipiä.

Matkaan

Tore heräsi jo paljon ennen seitsemää, keitti kahvit ja teki matkaeväät mukaan ja termariin kahvit, hän tiesi ettei Ahto niitä muistaisi kuitenkaan, hän otti mukaansa älykännykän, kiikarin, paremman kartan varmuuden vuoksi, kännykästä voi loppua virta tai muuten menee mykäksi keskellä korpea, miten sitten suunnistetaan, auringon mukaanko kun on pilvistä, ajatteli hän, varma on varmaa.

Tore oli valmis ja lähti kantamaan tavaroitaan autoonsa ja sitten vain Ahton luokse, Ahto luki lehteä kun Tore saapui häntä hakemaan.

- Huomenta Ahto.

- Huomenta vaan Tore, minä olen tässä jo valmiina, heräsin hiukan ennen seihsemmää.

- Minä herräilin kuudelta, tai ole se jo 6:12.

- Jep.

- Minä keitin meille kahavet pulloon ja tekasin sitten matkaleivät.

- Kuten ennenkin.

- Näin on, arvelin ettet kuitenkaan muista.

- Tuota, juu.

- Tai luotat siihen, että minä ne eväät kuitenkin teen mukaan, sanoi Tore.

- Niin, sinullakin taitaa olla matkakuumetta kun heräsit niin aikasin?

- Ehkäpä niin juups, yleensä nukun hyvin ja vähän pidempään.

- Tietetään, vastasi Ahto.

- Joko olemme valamiita lähtemään?

- Tuota, juu, lähdetään vaan.

Tore oli menossa jo eteisessä kun Ahto ja nousi jakkaralta ja otti lehden ja laittoi sen kasiin, nosti matkatavarat ähkien

lattialta ja häntä hiukan huimasi.

- Älähän kaaju, lähdetään sitten kohti Riipiä ajelemaan, sanoi Tore.

- Kyllä, mennään vaan, tuota joo, taitaa olla hiukan verenpainetta, sanoi Ahto.

- Oletko muistanut ottaa verenpainelääkkeet ja onkohan ne mukana alakuunkaan?

- Tuota, olen.

- No hyvä, ja ne on mukana?

- Kyllä kyllä.

- Hyvä, mennään.

Niin he lähtivät autolle ja laittoivat tavarat pakettiauton tavaratilaan, Torella oli Renault Trafic pakettiauto, se oli jotain vuosia vanha mutta hyvin pelaa.

Matka puolessa

Pojat ajelivat reilun tunnin, vettä hieman ripeksi mutta näyttäisi siltä että pilvipeite rakoilee, hyvä niin pojille.

Ahto katseli oikealle kun sieltä lähestyi huoltoasema ja sanoi kuskille.

- Käydäänkö vähän jaloittelemassa ja samalla vaikkas vessassa?

- Jep, pysähdytään tuohon huoltsikalle, vastasi Tore ja niin he kaarsivat komeasti pihalle, kävivät asioilla, Tore osti varmuudenvuoksi tupakkaa, sitä kun ei tiennyt miten kaukana ovat putiikit siellä korvessa, ajatteli hän.

Miehet menivät autoon ja matka jatkui, sinne olisi vielä ajomatkaa noin 150 kilometriä, vesisade jatkoi väliin ripeksintää, sitten aurinkokin uskaltautui pilvenraosta kurkkimaan kaveruksia, matka ei kuitenkaan mennyt ihan odotetusti, auto alkoi täristä ja puoltaa oikealle.

- No perkele, mitä tämä katiska nyt, mutisi Tore ja hiljensi vauhtia ja ajoi tienposkeen.

- Taisipa mennä rengas alta, vastasi Ahto.

- Siltä se vähän tuntuu, käydään mulukasemassa, vastasi Tore ja pojat laskeutuivat autosta ulos ja olipa sieltä rengas mennyt ihan tyhjäksi.

- Se on kyllä ihan paskana ja helevetin kuuma, sanoi Ahto ja kyykistyi renkaan viereen.

- Kyllä kyllä, nyt vaan tunkit ja rengas esiin, ei auta märyt markkinoilla ja matkoilla, mutisi Tore ja meni auton takaosaan ja löysi sieltä tunkin.

- Laita tuo alle, minä ruuvvailen renkaan pois, sanoi Tore.

- Tuota, joo, näin teemme.

Pojat touhusivat renkaiden kanssa ja saivat sen vaihdettua ja matka pääsi jatkumaan, Ahto tutkaili karttaa ja sanoi.